

System av första ordningens linjära ODE

Högre ordningars linjära ODE kan ses som system av första ordningens ODE, dvs **matrisekvationer**:

$$y^{(n)} + d_{n-1}(t)y^{(n-1)} + \dots + d_0(t)y = h(t) \quad \Leftrightarrow \quad \mathbf{x}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{x} + \mathbf{f}(t),$$
$$\text{där } \mathbf{x}_{n \times 1} = \begin{pmatrix} y \\ y' \\ \vdots \\ y^{(n-1)} \end{pmatrix}, \mathbf{A}_{n \times n}(t) = \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 0 & 1 & \dots & 0 \\ \vdots & & & & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \dots & 1 \\ -d_0 & -d_1 & -d_2 & \dots & -d_{n-1} \end{pmatrix}, \mathbf{f}_{n \times 1}(t) = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ \vdots \\ h \end{pmatrix}$$

Sats: (Global och entydig lösbarhet för linjära system)

Låt $\mathbf{A}(t)$ och $\mathbf{f}(t)$ vara **kontinuerliga** funktioner av t i intervallet I och $t_0 \in I$. Då har för alla $\mathbf{x}_0 \in \mathbb{R}^n$ (eller $\mathbb{C}^n$) **begynnelsevärdesproblemet**

$$\begin{cases} \mathbf{x}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{x} + \mathbf{f}(t) \\ \mathbf{x}(t_0) = \mathbf{x}_0 \end{cases}$$

en **entydig lösning** $\mathbf{x}(t)$ i **hela intervallet** I .

Superpositionsprincipen för **homogena** linjära system:

Om $\mathbf{X}_{n \times k} = (\mathbf{x}_1 \mathbf{x}_2 \dots \mathbf{x}_k)$, där $\mathbf{x}_i$:na alla uppfyller $\mathbf{x}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{x}$ (så $\mathbf{X}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{X}$), så gör $\mathbf{x} = \mathbf{X}\mathbf{c} = c_1\mathbf{x}_1 + \dots + c_k\mathbf{x}_k$ också det, för varje konstant $\mathbf{c}_{k \times 1}$.

Sats: Om $\mathbf{X}_{n \times n} = (\mathbf{x}_1 \mathbf{x}_2 \dots \mathbf{x}_n)$, där $\mathbf{x}'_i = \mathbf{A}(t)\mathbf{x}_i$ (dvs $\mathbf{X}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{X}$) och $\mathbf{A}(t)$ är kontinuerlig i I , är **wronskideterminanten** $W(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n)(t) = \det \mathbf{X}(t)$ **antingen** $= 0$ för alla $t \in I$ **eller** $\neq 0$ för alla $t \in I$. $\{\mathbf{x}_1(t), \dots, \mathbf{x}_n(t)\}$ är alltså linjärt oberoende för **alla** $t \in I$ om den är det för **något** $t \in I$.

Om $W(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n)(t) \neq 0$ kallas $\{\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n\}$ en **fundamentalmängd** lösningar och $\Phi(t) = (\mathbf{x}_1 \dots \mathbf{x}_n)$ en **fundamentalmatrix** för den homogena ekvationen.

$\Phi(t)$ är en fundamentalmatrix för ekvationen precis om $\begin{cases} \Phi' = \mathbf{A}(t)\Phi \\ \det \Phi(t_0) \neq 0 \end{cases}$

Sats: Om $\mathbf{A}(t)$ är kontinuerlig i I , finns ett sådant Φ i I .

Den **allmänna lösningen** till ekvationen $\mathbf{x}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{x} + \mathbf{f}(t)$ är då $\mathbf{x}_p + \Phi(t)\mathbf{c}$, $\mathbf{x}_p$ en ("partikulär-")lösning, $\mathbf{c}_{n \times 1}$ godtycklig konstant.

Om $\mathbf{f}(t) \equiv 0$ (dvs ekvationen homogen) kan man ta $\mathbf{x}_p(t) \equiv 0$.

Homogena, autonoma system, dvs $\mathbf{x}' = \mathbf{A}\mathbf{x}$, $\mathbf{A}_{n \times n}$ konstant:

Om $\mathbf{A}$ har n linjärt oberoende **egenvektorer** $\mathbf{k}_1, \dots, \mathbf{k}_n$ med $\mathbf{A}\mathbf{k}_i = \lambda_i\mathbf{k}_i$ (speciellt om alla λ_i är olika eller $\mathbf{A}$ är symmetrisk) är den allmänna lösningen

$$\mathbf{x}(t) = \sum_{i=1}^n c_i e^{\lambda_i t} \mathbf{k}_i, \text{ dvs man kan välja } \Phi(t) = (e^{\lambda_1 t} \mathbf{k}_1 \dots e^{\lambda_n t} \mathbf{k}_n).$$

Vi studerar speciellt för $n = 2$ **fasporträtt** för systemet, dvs en bild av $x_1 x_2$ -planet (kallat xy -planet), **fasplanet**, med ett antal **banor** (eller trajektorior), kurvorna $(x(t), y(t))$, inritade. Ger förståelse för systemets beteende.

Mer nästa gång, också fallet då $\mathbf{A}$ har "för få" egenvektorer.